

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karina Adsbøl
Karina.adsbøl@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

14. august 2019

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 22. juli 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 15 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 15:

”Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgere kan vente over ti år fra de får en arbejdsskade til den endelige afgørelse i arbejdsskadesagen foreligger og vil ministeren bede Arbejdsmarkedets Erhvervssikring redegøre for, hvor mange sager den endelige afgørelse i arbejdsskadesagen er blevet udskudt på baggrund af midlertidigt fleksjob efter arbejdsskadesikringslovens § 17a, herunder hvor mange gange Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har sat borgrens erhvervsevnetab ned i forbindelse med de midlertidige afgørelser? I svaret bedes ministeren oplyse, om han finder det hensigtsmæssigt, at det er så vanskeligt for borgerne at få afsluttet deres arbejdsskadesag.

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2018-19, 1. samling, jf. BEU alm. del - spm. 364.”

J.nr. 20195200377

Svar:

Vi har et ansvar for at hjælpe de folk, der kommer til skade på deres arbejde. Vi skal gøre en indsats for, at der på arbejdspladserne er et godt arbejdsmiljø, som forebygger og minimerer risikoen for skader. Og vi skal indrette arbejdsskadesystemet på en måde, så det bedst muligt tager højde for den enkeltes behov.

Mennesker, der både kan og vil arbejde, skal ikke sidde fast i systemet, mens de venter på en afgørelse i deres arbejdsskadesager. Det er derfor vigtigt, at systemet er indrettet, så man får så hurtig en afklaring på sin arbejdsskadesag som muligt.

Generelt har sagsbehandlingstiderne de seneste år været faldende, men jeg mener, at det er et område, der fortsat fortjener fokus. En hurtig og korrekt sagsbehandling vil kunne få nogle mennesker hurtigere tilbage i job. Det vil bidrage til den fælles velfærd, men også være afgørende for den enkeltes trivsel.

I forhold til sagsbehandling af arbejdsskader er der en række forhold, som er afgørende. Jeg har fået oplyst, at både den tilskadekomnes helbredsmæssige- og erhvervsmæssige tilstand skal være stabil og afklaret, før der kan træffes en endelig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Jeg har også fået oplyst, at den tilskadekomne undervejs i længere forløb modtager en løbende erstatning for erhvervsevnetab og har mulighed for at få dele af sin erstatning udbetalt som et engangsbeløb. Ingen tilskadekomne med et tab af erhvervsevne oplever således at være uden nogen former for økonomisk erstatning i 10 år efter arbejdsskaden. Men jeg har stor forståelse for, at det kan være frustrerende at vente på en endelig afgørelse i sin arbejdsskadesag.

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet nedenstående bidrag fra Arbejdstilsynet, som jeg henholder mig til.

”Det er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), der vurderer, om en skade kan anerkendes som en arbejdsskade. Hvis skaden kan anerkendes, skal AES tage stilling til, om tilskadekomne kan få godtgørelse for varigt mén, hvilket kræver, at den tilskadekomnes helbredsmæssige tilstand er stabil. Derudover skal AES tage stilling til, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for erhvervsevnetab, hvilket også kræver, at tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er afklaret.

AES træffer midlertidige afgørelser om tab af erhvervsevne, hvis den tilskadekomnes situation er uafklaret. Det er fx tilfældet, hvis den tilskadekomne modtager ledighedsydelse eller er ansat i et midlertidigt fleksjob. Er man visiteret til et fleksjob, behandles spørgsmålet om tab af erhvervsevne i henhold § 17 a i arbejdsskadesikringsloven, hvor erstatningen fastsættes på grundlag af forskellen mellem indtjeningen før arbejdsskaden og ledighedsydelsen eller indtjeningen i fleksjobbet. AES beregner derfor tilskadekomnes aktuelle tab af erhvervsevne og fastsætter på baggrund af den konkrete sag en dato, hvor sagen tages op til revision. Erstatningen udbetales herefter løbende frem til revisionen. I forbindelse med revisionen justeres den tilskadekomnes aktuelle erstatning, hvis der er sket ændringer i tilskadekomnes indtægtsforhold siden den sidste afgørelse.

AES har oplyst, at det ikke særskilt registreres, om den tilskadekomne har et midlertidigt fleksjob. Det kan således ikke opgøres i hvor mange sager, den endelige afgørelse i arbejdsskadesagen er blevet udskudt på baggrund af et midlertidigt fleksjob. Det kan desuden ikke opgøres i hvor mange sager, AES har nedjusteret den tilskadekomnes erhvervsevnetab i henhold til § 17 a i forbindelse med en midlertidig afgørelse om midlertidigt fleksjob.

AES kan efter anmodning fra tilskadekomne træffe afgørelse om udmåling af et ’sikkert tab af erhvervsevne’, selvom den tilskadekomne er bevilget og ansat i et midlertidigt fleksjob. Det forudsætter, at den varige nedsættelse af erhvervsevnen kan vurderes med sikkerhed og på et forsvarligt grundlag. AES kan træffe afgørelse om, at hele eller dele af erstatningen for tab af erhvervsevne gøres endelig og udbetales som et engangsbeløb. Hvis kun en del af erstatningen gøres endelig og udbetales som et engangsbeløb, vil den resterende del blive udbetalt som en løbende ydelse.

AES har oplyst, at muligheden for 'sikkert tab af erhvervsevne' har været anvendt, men at det ikke er muligt at opgøre, i hvor mange sager AES har truffet afgørelse om 'sikkert tab af erhvervsevne'."

Det er et kompleks område, og jeg vil derfor i efteråret starte med at undersøge, hvilke muligheder der er for at forbedre området.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard Thomsen